

de enkelte medlemmer af arbejdsløshedskasserne nu ikke kommer i udføre, hvis de skulle gå hen og vælge en tværfaglig a-kasse, med hensyn til, om den tværfaglige a-kasse nu ville give dem den rigtige opbakning og rådgivning og dermed være med til at styrke dem.

Derfor vil jeg spørge både SF og arbejdsministeren, om det vil gå ud over nogen som helst andre end den, der vælger en tværfaglig a-kasse, hvis det er en dårligere løsning, den pågældende vælger.

Der har også været nogle, der har bekymret sig meget for demokratiet i det her, bl.a. arbejdsministeren og senest Enhedslisten. Enhedslisten understregede vigtigheden af den demokratiske indflydelse, og arbejdsministeren sagde, at det jo er flertallet i arbejdsløhedskassen, der bestemmer.

Ja, det er i hvert fald den gammeldags definition af demokrati, at flertallet bestemmer, og der er efterhånden flere diktatorer rundt omkring i verden, der er kommet til magten ved, at flertallet har sat dem ind. Men i en moderne definition af demokrati er mindretallet beskyttet og har nogle rettigheder, som det ikke kan miste, og vi mener, at en af de demokratiske rettigheder bør være, at man kan vælge at skifte til den a-kasse, der passer én bedst.

Jeg vil sige, at Socialdemokratiet har meget stor interesse i medlemmernes ve og vel, men meget lille interesse i medlemmernes ret til frit at vælge, hvor de vil gå hen.

Og når vi har kigget på det her og har genfremsat forslaget, er det, fordi vi mener, at der er sket en udvikling både i det almindelige liv og i arbejdslivet: Danmark er ikke længere noget statisk samfund, og arbejdsmarkedet er ikke noget statisk marked; det er et dynamisk samfund og et dynamisk marked. Og derfor har vi valgt at sige, at der måske er behov for noget andet end det, der var kendetegnende for vores forældres generation, og det, der var kendetegnende for mange år siden. Vi vil gerne have tværfaglige a-kasser, og det vil vi af fire grunde:

Fordi vi mener, at det nu er på tide at få ført decentraliseringen ud til de enkelte borgere ved at give borgerne ret til selv at vælge, hvilken vej de ønsker at gå, og hvilke løsninger de vil have – ikke noget med, at vi skal holde dem i hånden og vælge for dem, men give dem friheden til at vælge og dermed også ansvaret for måske at vælge forkert.

Og hvis de frygtomme betragtninger, der har været fra venstre side af salen, blev til virkelighed, kunne det da være, at man ved at vælge tværfagligt dermed havde ansvaret for at vælge forkert, men i så fald er det jo den enkelte person, der vælger det.

Fordi vi ønsker fleksibilitet på arbejdsmarkedet og dermed ønsker muligheder for en bredere rådgivning. Det har man jo på AF-området, hvor man har valgt ikke at dele de arbejdsøgende op i enkelte faggrupper, men at give en bred rådgivning. Og vi tror også på, at en bred rådgivning inden for a-kasse-systemet vil være det rigtige, også – som det er nævnt tidligere – for ikke at frygte medlemsafgang.

Fordi vi tror på, at det vil være godt med noget konkurrence i a-kasse-systemet. Vi har på andre områder set, at konkurrence er med til at fremme kvalitet. Og dermed vil jeg sige, at den a-kasse, der er bedst til at få sine medlemmer i arbejde, er den a-kasse, der er bedst til at rådgive og finde de områder, hvor medlemmerne har brug for hjælp, og det er den a-kasse, man skal have mulighed for at vælge.

Endelig fordi vi tror på, at en tværfaglig a-kasse vil være med til at give billigere ydelser, for ligesom man skal kunne konkurrere på kvalitet i rådgivningen, skal man også kunne konkurrere på en billig administration.

Det er de fire grunde, der danner baggrunden for, at vi har lavet forslaget i sin tid, og som danner baggrunden for, at vi har genfremsat det. Og hvis flertallet igen ønsker at nedstemme os, så danner de baggrunden for, at vi på et senere tidspunkt sikkert vil genfremsætte forslaget.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg fik stillet det konkrete spørgsmål, om der var andre end den person, som eventuelt ville vælge en tværfaglig a-kasse, det ville gå ud over, hvis man indførte dette system.

Om det ville gå ud over andre, skal jeg ikke kunne tage stilling til, men det er i hvert fald sådan, at der jo er en vis del offentlige midler indblandet i a-kasserne, og derfor er det vel også rimeligt, at vi som politikere tager ansvaret for de beslutninger, der bliver truffet i den forbindelse.

Og jeg har den opfattelse, at jeg synes, at det vil være helt fint at foretage forandringer, hvis der er behov for forandringer, men der er ikke kommet ét eneste argument fra forslagstillernes